

زندانیان سیاسی از زندان تهران بزرگ منتقل شدند

بازگشت پر حاشیه به اوین

پریسا هاشمی

گزارشگر هم‌میهن

روز گذشته زندانیان اوین به این زندان بازگشتند. این خبری بود که روز گذشته با حواشی خاصی منتشر شد و خانواده بر خی از زندانیان سیاسی اعلام کردند که انتقال زندانیان با ضرب و شتم صورت گرفته است. روابط عمومی اداره کل زندان‌های استان تهران طی اطلاعیه‌ای هرگونه درگیری در جریان انتقال زندانیان به زندان اوین را تکذیب و اعلام کرد انتقال مددجویان به اوین با رعایت موازین قانونی انجام شده است و با عنوان «ناکامی دوباره رژیم صهیونیستی این بار در بمباران تبلیغاتی علیه اوین» از آن یاد کرد و بر این باره نوشت: «با تکیدات رئیس قوه قضائیه و با اقدامات شبانه‌روزی و جهادی سازمان زندان‌ها و تلاش‌های مرکز حفاظت و اطلاعات قوه قضائیه، دادستانی تهران و نظارت ستاد حقوق بشر در کمتر از یک‌ماه ونیم کوهی از آوار اوین بعد از حمله رژیم صهیونیستی به زندانیان، بر داشته و اقامتگاه جدید مددجویان مهیای اسکان شد. برهمنین اساس صبح روز ۱۷ مردامه‌اروند بازگشت مددجویان به‌ندامتگاه اوین آغاز شد و بخشی از مددجویان به اوین بازگشتند. در پی بازگشت مددجویان به زندان اوین، رسانه‌موسادو بر خی انسان‌سانه‌های وابسته‌تلاش کردند ادعاهایی را در رابطه با نحوه انتقال زندانیان به‌بازداشتگاه اوین مطرح کنند تا شاید بتوانند این بار بمباران تبلیغاتی وروانی علیه‌زندان اوین را اکید بزنند.»

حمله به اوین

دوم تیر امسال در پی حمله ناگهانی اسرائیل به ایران، زندان اوین نیز هدف اسرائیل قرار گرفت و ساختمان اداری، سالن ملاقات و بهداری این زندان مورد اصابت پرتابه‌های اسرائیلی قرار گرفت و موج انفجار منجر به خسارات جانی و مالی به ساختمان‌های مجاور شده است. اسرائیل ادعا کرد که «هدف علی قناعت‌کار ماوریدانی، معاون دادستان تهران و سرپرست دادرسی عمومی و انقلاب ناحیه ۳۳ شهید مقدس تهران (اوین) بوده است.»
اماد در این حمله ۷۹ شهروند جان خود را از دست دادند و خرابی‌های بسیاری بر جا ماند. این ۷۹ نفر از کادر اداری زندان، سربازان وظیفه، محکومین زندانی، خانواده محکومین که برای ملاقات و یا پیگیری قضایی زندانیان خود به زندان مراجعه کرده بودند و همسایه‌های مجاور زندان، هستند. ابعاد این حمله اسرائیل انقدر عجیب، پیچیده و غیر انسانی بود که نتنها رسانه‌های داخلی (مانند هم‌میهن) بلکه رسانه‌های حامی اسرائیل (حتی اینترنشنال) نیز آن را جنایت جنگی اعلام کردند. حتی سازمان عفو بین‌الملل نیز خواستار تحقیق بیشتر روی این حمله شدند و حمله به اوین را مصداق کامل جنایت جنگی اعلام کردند. هدف قراردادن این زندان قوه‌قضائیه را بر آن داشت که زندانیان را نیمه‌مشب به تهران بزرگ منتقل کند. بازسازی اوین به سرعت پیش رفت و طی یک هفته اخیر زندانیان به تدریج به اوین بازگشتند. اما انتقال روز جمعه ۱۷ مردامه‌اروندانیان سیاسی به اوین با حواشی روبرو شد و خانواده بر خی از آنها اعلام کردند مقاومت زندانیان سیاسی در برابر دستبند و پابند به ضرب و شتم آنها انجامیده است.

سازمان زندان‌ها ضرب و شتم را تکذیب کرد

در همین رابطه روابط عمومی اداره کل زندان‌های استان تهران با انتشار اطلاعیه‌ای ضمن رد ادعاهای مطرح شده، تاکید کرد: «انتقال مددجویان به زندان براساس پروتکل‌های امنیتی (داشتن دستبند زندانیان هنگام انتقال) و با رعایت کامل موازین قانونی و رعایت حقوق افراد انجام شده است. بنابر گزارش روابط عمومی اداره کل زندان‌های استان تهران، در زمان انتقال زندانی‌ها، عده معدودی (پنج نفر) از مددجویان تلاش داشتند برخلاف موازین و پروتکل‌های امنیتی و قانونی عمل کنندو متمایز از همه زندانیان دستبند در هنگام انتقال نداشته باشند که به‌دلیل اینکه این خواسته غیرقانونی و خلاف استانداردهای حفاظتی بود با آن مخالفت‌شد که سرانجام با ایستادگی در برابر اجرای قانون بدون هیچ درگیری‌ای این افراد نیز حاضر به رعایت پروتکل‌های قانونی شدند و روند انتقال زندانیان به بازداشتگاه اوین در کمال آرامش انجام شد. در حال حاضر نیز مددجویان در بندهای خود مستقر شده‌اند و روند انتقال یخش اول زندانیان پایان یافته است.»
با این وجود هنوز هم زندانیان، خانواده و وکلای آنها معتقدند که این ضرب و شتم صورت گرفته است و به دنبال پیگیری قضایی هستند.

بی‌خبری از جزئیات ضرب و شتم؟

مصطفی نبلی، وکیل چند تن از زندانیان سیاسی اوین اما در گفت‌وگو با هم‌میهن اعلام کرد: «با خانواده آقای قدیانی تماس گرفتم و اعلام کردند که ضرب و شتم صورت گرفته است. خانواده آقای محمودیان، مطلب احمدیان و صدیقی با من تماس نگرفتند و با موکلانم هم از زندان با من تماس نگرفته‌اند.» او افزود: «ضرب و شتم را می‌توانم تایید کنم اما از جزئیات آن خبر ندارم. به سرعت به زندان اوین مراجعه می‌کنم و پس از آن که از موکلانم در زندان جزئیات را شنیدم، پیگیری قضایی‌ای می‌کنیم.»

آسیب جدی نبوده است

فخرالسادات محتشمی پور، همسر مصطفی تاج‌زاده درباره حوادث دیروز در جریان انتقال زندانیان به خبرنگار هم‌میهن گفت: «پیش از ظهر (روز گذشته) به من خبر رسید که حین

انتقال زندانیان به اوین بر خورد خشنی با آنها شده است، چون قبول

نکردند که دستبند و پابند به آن بزنند و گارد با شدت آنها را منتقل

کردند. این خبر من را بسیار ناراحت کرد. البته آقای تاج‌زاده به من گفته بود که زندانیان به تدریج در حال انتقال به اوین شده‌اند و ما هم هفته آینده منتقل می‌شویم، اما منی دانستم چه‌روزی این اتفاق می‌افتد.» او با اشاره به اینکه به نظر من این خبر عجیب بود، افزود: «در انتقال زندانیان از اوین به تهران بزرگ نیز بای ادبی صورت گرفت که خلاف قانون بود. اما ما گفتیم زمان جنگ بوده و حتماً توجیهی دارد. اما این بار توجیهی وجود ندارد. به همین دلیل تردید کردم در خبر تا اینکه آقای تاج‌زاده تماس گرفت و گفت: «به ما اعلام شده بود ساعت ۴ انتقال به اوین است و ساعت ۶ آمدند تا انتقال صورت بگیرد و خواستند دست‌بند و پابند بزنند که ما قبول نکردیم و ما با این منطق که زندانی سیاسی هستیم، باید شأن زندانیان سیاسی را در نظر بگیرید و وزن دست‌بند و پابند توجیهی ندارد قبول نکردیم که این اتفاق بیفتد.»
انطور که آقای تاج‌زاده گفت که نفر اول قبول کرده که این اتفاق نیفتد اما فرد دیگری اصرار می‌کند که دست‌بند و پابند زده شود و اعلام کرده: «اگر قبول نکنید گارد را خبر می‌کنیم.»
گارد می‌آید و با ما بر خورد خشنی داشتند.» محتشمی پور گفت: «سن و سالی از این عزیزان گذشته و شرایط جسمانی و موقعیت آنها متفاوت است و حق ندارند با این وضعیت با زندانیان سیاسی بر خورد کنند چرا که زندانی سیاسی در تمام دنیا حرمت دارند. متأسفانه این عزیزان آسیب‌هایی دیدند اما خبرهایی که رسیدن‌گران کنندۀ بود. اما به من گفتند که ضرب و شتم شده اما خوشبختانه آسیب جدی ایجاد نشده است. به هر حال آنها به بند ۷ اوین منتقل شدند اما مظاهر اوین شرایط ۱۰۰ درصد ندارد. از آقای تاج‌زاده پرسیدم: «اوین کاملاً بازسازی شده؟»
گفت: «خیر. بند ۷ که ما هستیم آمده شده و ما را منتقل کردند.» متأسفانه ارتباط تلفنی که با حفاظت اوین داشتیم برقرار نمی‌شود که این هم نگران‌کننده است. یعنی بی‌خبری از زندانیان هم به اتفاقات انتقال آنها به زندان اوین اضافه شده است.» او با اشاره به بر خورد نادرست با زندانیان حین انتقال به زندان اوین، تاکید کرد: «حق شکایت برای ما محفوظ است و حتماً باید به این بر خورد رسیدگی شود. حتی اگر آقای تاج‌زاده هم شکایت نکند معتقد هستم که باید این شکایت صورت گیرد. چون وقتی با زندانی سیاسی که صدایشان به جامعه و مردم می‌رسد این بر خورد را می‌کنند، با زندانیان عادی چطور بر خورد می‌کنند؟ مطالبه جامعه به‌ویژه بعد از جنگ این است که زندانیان سیاسی آزاد شوند. اما نه تنها به آنها مرخصی ندادند بلکه با این رفتار روبرو شدند. به نظر من دست‌هایی در کار است تا به نوعی التهاب ایجاد کنند. باید مشخص شود که چه کسی این اتفاقات را رقم می‌زند و با او بر خورد شود.»

زدن دستبند به زندانیان سیاسی ممنوع است

هوشنگ پوربابایی، وکیل تاج‌زاده نیز درباره نحوه انتقال زندانیان سیاسی به هم‌میهن گفت: «بندۀ هم مطلع شدم که صبح جمعه (دیروز) وقتی که قصد انتقال بر خی از زندانیان سیاسی

به زندان اوین را داشتند، مامورین مراقب سازمان زندان‌ها (که به عنوان مباشر انتقال) رفتار درستی نداشتند. آنها قطعاً متوجه نیستند

که شرایط زندانی، نوع اتهام، شخصیت زندانی و شرایط خانوادگی یک زندانی قطعاً با زندانی دیگر متفاوت است. کورکورانه به نشان نگاه کردند مَر دستورات را اجرا کردن قطعاً باعث ایجاد چنین نتایج‌هایی خواهد شد.» او افزود: «آقای تاج‌زاده، محمودیان، قدیانی... کسانی هستند که غیر از شخصیت‌های سیاسی با انگیزه‌های شرافتمندانه و به دلیل انتقاد از وضعیت سیاسی ایران داخل زندان هستند و این افراد قطعاً با زندانی دیگری که مرتکب جنایت، اختلاس یا اغتشاش شده‌اند و احتیاج به پابند و دستبند دارند، فرق دارند اما این فرق را قائل نشدند. ممکن است سازمان زندان‌ها و مقررات و آیین‌نامه سازمان زندان‌ها و اقدامات تربیتی اجازه بدهد که مامورین مراقبت از زندانی محافظت بکند و آنها را با پابند و دستبند انتقال دهند، اما این شرایط حداقل نسبت به زندانیان سیاسی که شخصیت‌های شناخته‌شده هستند قطعاً قصد فراز یا ایجاد دردسر برای مراقبان را ندارند، متفاوت است. باید حداقل این تذکر را می‌دادند که زدن دستبند و پابند در اتومبیل که برای زندانیان تهیه شده اشتباه است. اتومبیل‌ها دارای امنیتی حصارهای متعددی است و ماموران هم حضور دارند بنابراین زندانیان اصلاً توان فرار کردن ندارند. زدن دستبند و پابند به این علت است که زندانی فرار نکند، مامورین سازمان زندان زمان انتقال اینن موضوعات را تفهیم می‌کنند. بعد دست‌بند و پابند می‌زنند.» این وکیل دادگستری با اشاره به اینکه زدن دست‌بند و پابند به زندانیان سیاسی ممنوع است، تاکید کرد: «انگیزه‌های زندانیان سیاسی با افراد دیگر در زندان متفاوت است. شنیده‌ها حکایت از این دارد که در جریان انتقال ضرب و جرح و توهین صورت گرفته است. البته باید با آقای تاج‌زاده صحبت یا ملاقات کنم و جزئیات آن را بپرسم. قطعاً انتقال با پابند و دست‌بند محکوم است و رفتار ماموران قابل تعقیب است. ما بررسی‌ها را انجام می‌دهیم. ظاهر آقای تاج‌زاده براساس تماس تلفنی که داشته شرایط خوبی دارد. البته ایشان در هر شرایطی ابراز رضایت می‌کند. اما با ایشان به نتیجه خواهیم رسید که شکایت را طرح کنیم یا خیر.»

پوربابایی در پاسخ به این سوال که اگر اقدام قانونی انجام دهدید بر چه اساسی صورت می‌گیرد؟ گفت: «ممکن است که انتقال براساس قانون بوده اما این افراد زندانیان سیاسی هستند و انگیزه‌های شرافتمندانه‌ای دارند که شخصیت آنها در جامعه شناخته شده است. آنها مقامات سیاسی و حکومتی بودند و نوع بزه آنها متفاوت است و مرتکب بزه جنایت نشده‌اند. اگر مجازات را قانونی تلقی کنیم، انگیزه و قصد فرار از مجازات ندارند. اگر تمام زندانیان را به یک چشم ببینیم درست است که زندانیان سیاسی هم با پابند و دست‌بند باید منتقل شوند، اگر بخواهیم تعقیب قضایی و شکایت کنیم، راهکارهایی در قانون پیش‌بینی شده است و با وجود شهود می‌توان این شکایت را ثبت کرد. در حقیقت اگر موکل من قصد شکایت داشته باشد امکان آن وجود دارد. ضمن اینکه به نظر نمی‌رسد این افراد قصد غلو کردن تعریف موضوع با وارونه جلوه‌دادن آن را داشته باشند.»

۲

تیتریک

HEADLINE ONE

طرفداران حزب‌الله در واکنش به مصوبه خلع سلاح به خیابان‌ها ریختند

لبنان در مرز جنگ داخلی

محسن صالحی‌خواه

گزارشگر هم‌میهن

هیئت وزیران لبنان با کلیات و اهداف طرح ارائه‌شده از سوی ایالات متحده آمریکا برای خلع سلاح حزب‌الله موافقت کرد. به دنبال اعلام رسمی این خبر، هواداران حزب‌الله و جنبش امل به عنوان دو حزب اصلی جریان شیعه به خیابان‌های بیروت و شهرهای دیگر لبنان آمدند.
کلیدی‌ترین بخش طرحی که هیئت وزیران با آن موافقت کرده، خلع سلاح حزب‌الله به عنوان اصلی‌ترین گروه نظامی شیعیان در لبنان است. دولت لبنان به ارتش این کشور ماموریت داد طرحی آماده کند که بر اساس آن، تا پایان سال جاری میلادی فقط نهادهای رسمی کشور اجازه در اختیار داشتن سلاح را داشته باشند. حزب‌الله در بیانیه‌ای اعلام کرد که این تصمیم را به رسمیت نمی‌شناسد و تحلیل‌گران بر این باورند که این گروه به‌طور طبیعی در برابر تحویل سلاح مقاومت خواهد کرد.
رویدادی که لبنان را وارد درگیری‌های مسلحانه داخلی می‌کند. این وقایع و احتمالات، بار دیگر یادآور رویدادهای سال ۲۰۰۸ میلادی شده است. در آن زمان دولت لبنان قصد جمع آوری سیستم مخابراتی حزب‌الله و نه خلع سلاح آنان را داشت. به دنبال ایجاد درگیری مسلحانه میان حزب‌الله و نیروهای هوادار دولت، بیروت تا آستانه سقوط رفت و تنها تصویب موافقت‌نامه ۲۰۰۸ دو حه به این بحران پایان داد. این طرح از سوی تام باراک، نماینده ویژه رئیس‌جمهور آمریکا به دولت بیروت ارائه شد که شامل حذف تدریجی حضور مسلحانه بازیگران غیردولتی از جمله حزب‌الله، استقرار نیروهای لبنانی در مناطق کلیدی مرزی و داخلی، اطمینان از خروج رژیم صهیونیستی از پنج نقطه تحت اشغال در جنوب، حل‌وفصل مسائل مربوط به زندانیان از طریق مذاکرات غیرمستقیم و ترسیم دائمی مرزهای لبنان با اراضی اشغالی و سوریه می‌شود. در حالی که طرح آمریکایی، خلع سلاح حزب‌الله را اقدام پیش‌نیاز برای جلوگیری از عملیات اسرائیل و حل بحران می‌داند، منتقدان بر این باورند که مقاومت در واکنش به اشغال‌گری شکل گرفته است. کنار گذاشتن سلاح مقاومت نیز نتیجه پایان اشغال‌گری ست نه پیش‌شرط آن. به گفته یل مرقص، وزیر اطلاع‌رسانی لبنان، دولت این کشور صرفاً با اهداف این طرح موافقت کرده و هنوز جزئیات آن را مورد بحث قرار نداده است. لبنان پس از اعلام تصویب خلع سلاح حزب‌الله در لبنان، در آستانه ناآرامی و حرکت به سمت درگیری‌های مسلحانه است. اسکای‌نیوز عربی دیروز گزارش داد که به حزب‌الله خواستار استعفاي نواف سلام و دولت او شده است. در جلسه روز سه‌شنبه که این موضوع برای نخستین بار مطرح شد، چهار وزیر حزب‌الله و امل جلسه را ترک کردند. در جلسه روز پنجشنبه، علاوه بر این چهار وزیر، یک وزیر شیعه دیگر که وابستگی حزبی ندارد نیز نشست هیئت وزیران را ترک کرد.

تقابل سیاسی در بیروت

تصویب خلع سلاح حزب‌الله مورد استقبال مخالفان مقاومت در صحنه سیاسی لبنان و پشتیبانان آنان قرار گرفت. با توجه به تقسیم‌بندی طایفه‌ای لبنان و تعلق حزب‌الله به جریان شیعه، این مصوبه دولت مورد اعتراض شیعیان و استقبال سیاسیون طوایف دیگر قرار گرفت. حزب کتائب لبنان (فالانژها) که متعلق به جریان مسیحیان مارونی است، روز گذشته اعلام کرد: «تصمیم انحصار اسلحه در دست دولت، به نفع همه لبنانی‌ها است.»

ژان نوئل بارو، وزیر خارجه فرانسه نیز در واکنش به این تصمیم دولت گفت: «از تصمیم شجاعانه و تاریخی دولت لبنان در مسیر اعمال کامل حاکمیت بر این کشور استقبال می‌کنیم.»
فرانسه به صورت سنتی در لبنان به خصوص جامعه مسیحیان صاحب‌نفوذ است. پیش از این وزارت خارجه آمریکا هم از تصمیم دولت بیروت حمایت کرد. شورای همکاری خلیج فارس هم حامی این تصمیم بود. جاسم محمد البیدی، دبیرکل شورای همکاری خلیج‌فارس تاکید کرد که «این مصوبه با استناد به توافق طائف و قطعنامه‌های مشرووع بین المللی، گام مهمی به سوی تقویت حاکمیت لبنان و تحکیم امنیت و ثبات و فعال‌سازی نهادهای این کشور است.»
در نقطه مقابل، علاوه بر اعتراضات خیابانی در بیروت و شهرهای دیگر لبنان، سیاسیون شیعه و حامیان جریان مقاومت واکنشی منفی نسبت به این تصمیمات نشان دادند. «**علی المقداد، عضو فراکسیون وفاداری به مقاومت در پارلمان لبنان** گفت که تصمیم دولت نواف سلام برای خلع سلاح مقاومت در راستای منافع آمریکا و اسرائیل است. المقداد اظهار داشت آنچه که در هیئت دولت اتفاق افتاد، ارزش بیش از این را ندارد که فقط جوهری روی کاغذ بماند. وی با بیان اینکه مقاومت برای حفاظت و ثبات لبنان ضروری است، گفت: «کنار گذاشتن سلاح امری محال است و ما نسبت به بازی با آتش هشدار می‌دهیم.»

مواضع مقام‌های دیپلماتیک و نظامی ایران

ایران نیز به عنوان حامی سنتنی شیعیان و حزب‌الله درباره این اقدام موضع‌گیری کرد. نخستین موضع به **سیدعباس عراقچی، وزیر امور خارجه** مربوط بود. او روز چهارشنبه هفته گذشته در یک برنامه تلویزیونی راجع به خلع سلاح حزب‌الله گفت: «این برای اولین بار نیست که تلاش می‌شود حزب‌الله لبنان خلع سلاح شود و توانمندی حزب‌الله در این زمینه از کار انداخته شود. دشمنان دیده‌اند که در صحنه عمل سلاح مقاومت چه کارهایی می‌تواند، انجام دهد.»
او همچنین تاکید کرد: «اما از هر تصمیمی که حزب‌الله بگیرد، حمایت می‌کنیم و دخالتی در این زمینه نداریم.» این اظهارنظر عراقچی به‌رمع این که تاکید کرده بود ایران در این مسئله دخالتی ندارد، و واکنش تند وزارت خارجه لبنان روبرویر شد. دستگاه دیپلماسی لبنان روز پنجشنبه در بیانیه‌ای اعلام کرد که صحبت‌های وزیر خارجه ایران که «به مسائل داخلی لبنان پرداخته مردود و محکوم و به منزله نقض حاکمیت، وحدت و ثبات لبنان بوده و مداخله در امور داخلی و تصمیمات حاکمیتی آن محسوب می‌شود.»

ایرج مسجدی، معاون هماهنگ‌کننده نیروی قدس سپاه نیز روز گذشته

تیتریک

گزارش دو

طرفداران حزب‌الله در واکنش به مصوبه خلع سلاح به خیابان‌ها ریختند

لبنان در مرز جنگ داخلی

در حاشیه مراسمی راجع به این موضوع گفت: «سناریوی خلع سلاح حزب‌الله لبنان طرحی شکست‌خورده از سوی آمریکا و رژیم صهیونیستی است. آنان به دنبال خلع سلاح مقاومت در لبنان هستند، اما این آرزو را به‌گور خواهند برد. سلاح مقاومت، سلاح مردم لبنان برای دفاع از سرزمینشان است و این طرح نه در شورای دفاع لبنان و نه در هیچ عرصه‌ای به نتیجه نخواهد رسید. نیروهای مقاومت همواره آماده و مجهز هستند و جمهوری اسلامی ایران نیز برای هر نوع سناریوی احتمالی آمادگی کامل دارد.»

وضعیت حزب‌الله پیچیده خواهد شد

قاسم مجعیلی، مدیرکل پیشین خاورمیانه در وزارت امور خارجه، با اشاره به اینکه مصوبه مذکور بخشی از تحولات پس از هفت اکتبر است، به هم‌میهن گفت: «شرح وقایع ورود حزب‌الله به جنگ با اسرائیل در حمایت از حماس و وقایعی که طی حدود دو سال گذشته رخ داده، موضوعی تفصیلی است. اما در جریان آتش‌بسی که با میانجی‌گری آمریکا و تا حدی فرانسه به دست آمد، قرار شد که قطعنامه ۱۷۰۱ مبنای حقوقی قرار بگیرد؛ قطعنامه‌ای که بعد از جنگ ۳۳ روزه در سال ۲۰۰۶ به تصویب شورای امنیت رسید و به این جنگ پایان داد. در مقدمه این قطعنامه که حزب‌الله و دولت لبنان از یک سو و اسرائیل و آمریکا از سوی دیگر پذیرفتند، این بود که گروه‌های شبه‌نظامی خلع سلاح شوند و اسلحه در اختیار ارتش لبنان باشد. این قطعنامه در آن زمان به صورت کامل اجرا نشد. فقط آتش‌بیس در آن زمان برقرار شد. پس از آتش‌بس سال گذشته، اسرائیل و آمریکا برای اجرای کامل آن فشار آوردند که شامل خلع سلاح و عقب‌نشینی حزب‌الله تا قبل از رود لیطانی بود. یکی از تعهدات دولت لبنان به آمریکا این است که این کار تا پایان سال جاری میلادی انجام شود. این یکی از تحولاتی است که پس از ۱۷ اکتبر رخ داد. مانند تغییرات در سوریه، ورود ایران و اسرائیل به جنگ مستقیم و تحولاتی که ممکن است پس از آن اتفاق بیفتد، سرنوشت غره هنوز مشخص نیست. در این شرایط، طبیعی است که کشورهای عربی، شورای همکاری خلیج فارس، عربستان، اتحادیه عرب و سوریه پس‌اساسد از این اقدام دولت لبنان حمایت می‌کنند. چراکه در صورت انجام آن، به صورت طبیعی جای پایی برای ایران در حاشیه اسرائیل و میان کشورهای عربی باقی‌نماند.»

او ادامه داد: «اینکه چه سناریویی در قبال لبنان اتفاق خواهد افتاد، به مسائل مختلفی بستگی دارد. در حال حاضر سناریوی تضعیف دولت‌های منطقه از سوی اسرائیل مدنظر است. اما باید به این نکته توجه کرد که سیاست اسرائیل در قبال لبنان متفاوت با سیاست تل‌آویو در قبال سوریه یا فلسطین است. اسرائیل در همان بدو تاسیس با لبنان آتش‌بس اعلام کرد. دولت لبنان هم هیچ‌وقت در جنگ با اسرائیل شرکت نکرد. علت مداخله اسرائیل مداخله نظامی اسرائیل در لبنان که سال ۱۹۸۲ اتفاق افتاد و در سال‌های بعد ادامه پیدا کرد نیز به دلیل وجود سازمان آزادیبخش فلسطین در جنوب لبنان بود. ادعای می‌کردند که ما با تهدیدات این سازمان علیه اسرائیل مقابله می‌کنیم. لبنانی‌ها و ارتش این کشور دخالتی در جنگ نداشتند و با آن مخالف بودند. ولی در هر صورت قدرت سازمان آزادیبخش بیشتر بود و حمایت جامعه اهل سنت لبنان و تا حدی سوریه و دیگر کشورهای عربی را هم داشتند.»

او تاکید کرد: «بنابراین، موضوع اسرائیل تجزیه لبنان نیست. مسئله این است که نیروی تهدیدکننده امنیتش به‌خصوص در جنوب رود لیطانی وجود نداشته باشد. چراکه این منطقه شیعه‌نشین است و پس از خروج نیروهای فلسطینی، تنها قدرت نظامی در این منطقه حزب‌الله است که می‌تواند اسرائیل را تهدید کند. اگر این شرایط فراهم شود، حداقل در شرایط فعلی بعید است که بخواهد جنگ را به داخل لبنان بکشانند.» مجعیلی درباره اشتگی ایجادشده در لبنان پس از مصوبه دولت نیز گفت: «اینکه وضع داخلی لبنان به چه سمتی می‌رود، تابع عواملی گوناگون است. لبنان طایفه‌ایست و طبیعی است که هر طایفه‌ای جدا از مسائل سیاسی، از نیروهای طایفه خودش حمایت می‌کند. به غیر از شیعیان، نیروهای سنی، مسیحی و دروزی هم در حوزه خودشان مسلح هستند. ولی چون حزب‌الله با اسرائیل و غرب وارد جنگ شده و همچنین مورد حمایت ایران است، به مسئله آن‌ها تبدیل شده. بنابراین طبیعی است که وقتی موضوع خلع سلاح حزب‌الله مطرح می‌شود، شیعیان اعتراض خود را نشان می‌دهند. این اعتراضات سیاسی است. اگر حزب‌الله بخواهد وارد درگیری نظامی شود، جنگ داخلی با طوایف دیگر و دولت اتفاق خواهد افتاد. یک پله بالاتر ممکن است اسرائیل و آمریکا وارد درگیری شوند. در آن صورت است که شرایط پیچیده‌ای برای حزب‌الله به وجودمی‌آید.»

خلع سلاح بخشی از کلان‌پروژه نظم جدید است

محمد خواجویی، تحلیلگر مسائل لبنان در تحلیل ابعاد این رویداد به خبرنگار هم‌میهن گفت: «آنچه دولت لبنان برای خلع سلاح جریان‌های غیردولتی و انحصار سلاح در دست ارتش مصوب کرد، طرحی جنجالی است که طبیعتاً به حزب‌الله برمی‌گردد. چون شاخص‌ترین جریان غیردولتی که سلاح در اختیار دارد، حزب‌الله است. منتقدان به این تصمیم انتقاداتی شکلی و محتوایی دارند. از نظر شکلی مخالفان به‌ویژه حزب‌الله و جنبش امل اعتقادشان بر این است که تصمیمات در لبنان باید بر اساس توافق همه طوایف گرفته شود. آنچه در قانون اساسی لبنان هم ذکر شده است، شیعیان در این جلسات حضور نداشتند و نشست‌ها را ترک کردند. بنابراین منتقدان می‌گویند که آنچه رخ داد، نقض قانون اساسی لبنان است. در حوزه محتوایی هم منتقدان می‌گویند در شرایط فعلی که پنج نقطه لبنان در اشغال اسرائیل است و آن‌ها همچنان بعد از توافق آتش‌بس به تجاوزات خود ادامه می‌دهند، هر گونه صحبت از خلع سلاح به معنی ضعیف کردن لبنان است. چون این اعتقاد وجود دارد که ابتدا باید به موضوع پایان تجاوزات اسرائیل و اشغالگری اسرائیل و تعیین حدود مرزی بین دو کشور توافق رسیدگی شود، بعد موضوع کنار گذاشتن سلاح مقاومت مورد توجه قرار بگیرد.»